

Favoriete plek

Lieve en Dirk: "Het terras aansluitend op de leefruimte, met zicht op de borders. Maar ook en wellicht in de toekomst nog meer: de twee houten stoeltjes op het gras tussen de bloemen."

Op de eerste verdieping wonen Lieve en Dirk met een uitzicht tot ver in het achterliggende landschap.

Kleur tot en met

Tien weken lang kijkt uw krant over de haag van de mooiste zomertuinen, groot en klein. Deze week een tuin met een weids prairiegevoel. Toch zijn we in Kessel-Lo.

Tekst: Marc Verachtert / Foto's: Geert Van de Velde

In een vorige tuin waagden Lieve en Dirk zich aan het zelf creëren van een kleurige border. Het resultaat was echter nooit wat ze ervan verwachtten. Toen ze naar deze nieuwbouwwoning verhuisden, zouden ze het grondiger aanpakken. Hun tuin mocht kleur bekennen, van vroeg tot laat in het jaar, én moest tegelijk wel opgaan in het landschap. Ze wonen namelijk aan de rand van Kessel-Lo, zeg maar Leuven. Een zoektocht op het internet bracht hen bij het concept prairietuin en via prai-

rietuin.be bij Peter Ons, een tuinaannemer die amper vijftien kilometer bij hen vandaan woont. De foto's en filmpjes op zijn site sterkten hen in de overtuiging dat dit het soort tuin was dat ze wilden. Dat hij zich weghoudt van het aanleggen van paden, terrassen en andere constructies in de tuin sprak extra aan. Domper op de vreugde: tijdens het kennismakingsbezoek vertelde hij dat ze geen plan moesten verwachten. "Een schets, dat wel. Kwestie van te weten welke vorm onze borders

zouden aannemen. Waar welke planten zouden komen, daar moesten we hem gewoon in vertrouwen. Het was even slikken. Dirk en ik zijn controlefreaks en we hadden net de bouw en inrichting van onze woning achter de rug, waarbij we alles meebeslisten van begin tot einde", verduidelijkt Lieve. Niet dat ze helemaal een stap in het onbekende moesten zetten. De schets was duidelijk en toen Peter dan nog eens met wit zand de lijnen in de tuin op ware grootte markeerde, werden de oppervlakte en structuur van de toekomstige borders duidelijk. Daarmee lag ineens het aantal vierkante meters vast en dus ook de maximumprijs voor uitvoering.

Planten voor grote sier
1.900 planten verdeeld over een 90-tal soorten maken nu

Tuinfiche

Wie Lieve en Dirk, Lode (17) en Corneel (15)
Waar Kessel-Lo
Oppervlakte 1.700 m²
Type Tuin met prairieborders
Ouderdom 2 jaar
Ontwerp en realisatie Peter Ons, www.prairietuin.be

grote sier in de tuin. De meeste ervan hebben hun oorsprong in de Amerikaanse prairie en zijn dus gewend aan extreme groeiomstandigheden. Het verklaart hun sterkte tijdens zelfs de meest droge zomers. Ze gaan zelf diep op zoek naar vocht en houden zichzelf (en hun buren) stevig recht. Peter mixt er wel wat soorten door die het geheel extra verlevendigen. Inclusief vroeger krokussen, narcissen en botanische tulpen. "Zij zorgen dat na de winter de borders al snel kleur tonen." De borderplanten zelf sluiten graag snel aan met een veelheid aan groentinten en bladstructuren als voorspel op de echte, vooral uitbundige maar ook wisselende kleurenpracht. "Enkele weken geleden was er in onze tuin nog een dominante van blauw en paars, nu is er een overwicht van geeloranje", zegt Dirk.

Kleuren, het ligt gevoelig. "Vooral geel is wel eens een probleem. Heel wat dames houden niet van gele bloemen, merk ik. Toch wil ik ze erbij hebben. Het is zo typisch voorjaar, maar ook zo nodig om andere kleuren tot hun recht te laten komen of voor extra levendigheid", benadrukt Peter. Hij vraagt zijn klanten trouwens om nooit bloemen apart te beoordelen, laat staan te veroordelen. Lieve volgde zijn raad: "Aanvankelijk wilde ik niets van Helenium weten. Op de foto vond ik dat absoluut geen mooie planten, maar als ik ze nu zie staan tussen de andere en in grotere groepen, dan ben ik blij dat Peter deze raad gaf."

Kijken als een vogel

Bijzonder aan de tuin is dat Lieve en Dirk hem voornamelijk vanuit vo-

Plant in de kijker: zonnekruid

Mooie, 60 tot 80 cm hoge vaste plant, die het uitstekend doet in zowat elke tuin, als ze maar in volle zon en volle grond mag staan. Zonnekruid of Helenium dringt namelijk diep de grond in met haar wortels, een situatie die je haar niet kunt geven op een daktuin of in een bloembak. Knip gerust wat bloemstengels voor in een vaas. Ze blijven lang mooi. Dadelijk na de

bloei alle bloemstengels wegknippen stimuleert herbloei, die dan wel niet meer zo hoog en uitbundig wordt als de eerste bloei. Laat ze in elk geval ongeknipt de winter ingaan. De plant houdt haar verdroogde bloemstengels lang recht met de bolle bloemhoofdes als decoratie. Zonnekruid wordt ook wel eens sneezeweed (nieskruid) genoemd en ja, tijdens haar bloeiperiode moeten hooi-

koortslidders vaker niezen. Oorzaak is echter niet haar stuifmeel. Dat is te zwaar om rond te zweven in de lucht. Het wordt getransporteerd door bijen. Op hetzelfde ogenblik bloeien echter ook heel wat grassoorten en die veroorzaken de hooikoorts. Sneezeweed verwijst naar het gebruik van indianenstammen die snuff maakten van gedroogde bladeren. Tijdens het niezen zouden ze boze geesten uit hun lichaam verjagen.